

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109010375
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1109010375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému D.. Bc. P. Q., pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/52/2009 zo dňa 23.03.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.04.2016

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný

F.. D.. P. Q., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom E., E. č. 3

o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 1Kv 16/2008 zo dňa 24.04.2009 pre skutok v bode 1/ právne posúdený ako pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/

využívajúc pochybenie súdneho exekútora P.. E. P., spočívajúce vo vydaní nezákonného rozhodnutia z 18.01.2005, na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu obvineného v obchodnej spoločnosti V. X. Q. s.r.o., pričom toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Bratislava J. pod spis. zn. XXExreIX/XXXX z 24.04.2006 ako nezákonné zastavené, podal 13.07.2006 na Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Bratislava, I. nám. písomný návrh v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o náhradu škody vo výške 5.082.063,- € (153.102.230,- Sk,) ktorá mu mala vzniknúť tým, že exekútor P.. E. P. mu vydaním vyššie uvedeného exekučného príkazu znemožnil predaj 100% obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. v zmysle zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu. V prílohe predmetného návrhu na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 13.07.2006 doručil aj zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorou sa obvinený zaviazal ako budúci predávajúci, uzatvoriť s budúcim nádob nadobúdateľom, spoločnosťou V. spol. s.r.o., so sídlom V. č. XXX, zastúpenou konateľom E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., B. č. XXXX/XX zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. najneskôr do 30.06.2005 za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 50% nominálnej hodnoty všetkých aktív prevádzanej spoločnosti, ktoré podľa súpisu aktív spoločnosti uvedených v zmluve o uzatvorení budúcej zmluvy o prevode obchodných podielov ku dňu 07.12.2004 mali byť podľa nim dodatočne vyfabrikovaných podkladov vo výške 9 756 164,75,- € (303.640.553,55 Sk,) pričom túto zmluvu si dal vyhotoviť až 22.06.2006 v Advokátskej kancelárii A. - K. - O. s dátumom 07.12.2004, t.j. do obdobia pred doručením príkazu na začatie exekúcie 100% obchodného podielu spoločnosti V. PRH. Q. s.r.o. a to za účelom žalovať Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody a získať tak neoprávnený prospech na úkor

Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR vo výške 5.082.063,- € (153.102.230,- Sk)

2/

po tom, ako Ministerstvo spravodlivosti SR predmetnému písomnému návrhu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na náhradu škody nevyhovelo, dňa 15.01.2007 v B. na Okresnom súde Bratislava L, podal obvinený ako navrhovateľ, žalobný návrh na náhradu škody vo výške 4 977 749,98,- € (154.922.507,- Sk) a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000.000,- Sk, kde ako jeden z dôkazov, ktorým odôvodňuje svoj žalobný návrh, priložil zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorou sa obvinený ako budúci predávajúci, zaviazal uzatvoriť s budúcim nadobúdateľom, spoločnosťou V. spol. s.r.o., so sídlom V. č. XXX, zastúpenou konateľom E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., B. č. XXXX/XX zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. zo 07.12.2004, ktorú si dal dodatočne dňa 22.06.2006 vyhotoviť v Advokátskej kancelárii A. - K. - Hos s dátumom 07.12.2004 za účelom zadovážiť si neoprávnený prospech vo výške 4 977 749,98,- € (154.922.507,- Sk) na úkor Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, aj keď vedel, že predložený dôkaz je účelovo vyrobený a nezakladá sa na pravde,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/52/2009 zo dňa 23.03.2015 bol obžalovaný D.. Bc. P. Q. uznaný za vinného v bode 1 z

pokusy obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a v bode 2 zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/

využívajúc pochybenie súdneho exekútora P. E. P., spočívajúce vo vydaní nezákonného rozhodnutia z 18.01.2005, na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu obvineného v obchodnej spoločnosti V. X. Q. s.r.o., pričom toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Bratislava J. pod spis. zn. XXExrelX/XXXX z 24.04.2006 ako nezákonné zastavené, podal 13.07.2006 na Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Bratislava, I. nám. písomný návrh v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o náhradu škody vo výške 5.082.063,- € (153.102.230,- Sk,) ktorá mu mala vzniknúť tým, že exekútor P. E. P. mu vydaním vyššie uvedeného exekučného príkazu znemožnil predaj 100% obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. v zmysle zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu. V prílohe predmetného návrhu na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 13.07.2006 doručil aj zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorou sa obvinený zaviazal ako budúci predávajúci, uzatvoriť s budúcim nádob nadobúdateľom, spoločnosťou V. spol. s.r.o., so sídlom V. č. XXX, zastúpenou konateľom E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., B. č. XXXX/XX zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. najneskôr do 30.06.2005 za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 50% nominálnej hodnoty všetkých aktív prevádzanej spoločnosti, ktoré podľa súpisu aktív spoločnosti uvedených v zmluve o uzatvorení budúcej zmluvy o prevode obchodných podielov ku dňu 07.12.2004 mali byť podľa nim dodatočne vyfabrikovaných podkladov vo výške 9 756 164,75,- € (303.640.553,55 Sk,) pričom túto zmluvu si dal vyhotoviť až 22.06.2006 v Advokátskej kancelárii A. - K. - O. s dátumom 07.12.2004, t.j. do obdobia pred doručením príkazu na začatie exekúcie 100% obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. a to za účelom žalovať Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody a získať tak neoprávnený prospech na úkor Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR vo výške 5.082.063,- € (153.102.230,- Sk),

2/

po tom, ako Ministerstvo spravodlivosti SR predmetnému písomnému návrhu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na náhradu škody nevyhovelo, dňa 15.01.2007 v B. na Okresnom súde Bratislava L, podal obvinený ako navrhovateľ, žalobný návrh na náhradu škody vo výške 4 977 749,98,- € (154.922.507,- Sk) a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000.000,- Sk, kde ako jeden z dôkazov, ktorým odôvodňuje svoj žalobný návrh,

priložil zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorou sa obvinený ako budúci predávajúci, zaviazal uzatvoriť s budúcim nadobúdateľom, spoločnosťou V. spol. s.r.o., so sídlom V. č. XXX, zastúpenou konateľom E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., B. č. XXXX/XX zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti V. X. Q. s.r.o. zo 07.12.2004, ktorú si dal dodatočne dňa 22.06.2006 vyhotoviť v Advokátskej kancelárii A. - K. - O. s dátumom 07.12.2004 za účelom zadovážiť si neoprávnený prospech vo výške 4 977 749,98,- € (154.922.507,- Sk) na úkor Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, aj keď vedel, že predložený dôkaz je účelovo vyrobený a nezakladá sa na pravde.

Súd I. stupňa mu podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom strázenia a zároveň mu bol uložený podľa § 76 ods.1,ods. 2 Tr. zák. i ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný D.. Bc. P. Q., ktoré písomne odôvodnil viacerými písomnými podaniami, zároveň však podal písomné odôvodnenie aj prostredníctvom svojho obhajcu P.. G..

Na verejnom zasadnutí konanom na Krajskom súde v Bratislave dňa 21.04.2016 uviedol do zápisnice, že trvá na podanom odvolaní, pričom trvá na dôvodoch odvolania, ktoré za neho podal jeho obhajca a netrvá na dôvodoch, ktoré veľmi rozsiahle a podrobne opakovane doručoval súdu prvého stupňa.

Vo svojom podaní podanom prostredníctvom obhajcu P.. G. uviedol, že súd vo svojom rozsudku konštatuje, že bol skutok spáchaný tak, ako je to uvedené v obžalobe, teda, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu. S týmto však zásadne nesúhlasí a uvedené dokazovanie nezodpovedá vynesenu rozsudku.

Žiaden svedok vo svojej výpovedi nepotvrdil a ani nemohol potvrdiť, že by som bol účastný nejakej trestnej činnosti. Toto ani nie je možné, lebo takéhoto konania som sa ani nedopustil. Tieto skutočnosti, ktoré dokazujú moju nevinu môže potvrdiť svedkovia navrhnutí obhajobou ktorí však neboli počas hlavného pojednávania vypočutí. Taktiež došlo k mnohým procesným pochybeniam a zaujatosti súdu, čo aj počas celého konania namietal.

Okrem iného poukazuje aj na znalecké posudky v oblasti výpočtovej techniky s ktorými sa súd prvého stupňa nevysporiadal.

Na základe ním uvedených dôvodov si dovoľuje požiadať odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušil . Navrhuje, aby v tejto veci odvolací súd sám spravodlivo rozhodol a spod obžaloby ho oslobodil, alebo aby vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné konanie.

V odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Q. uviedol, že obhajoba sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania vypracovaného obžalovaným. Nad rámec jeho odvolania udáva nasledovné:

V prvom rade dáva obhajoba do pozornosti zmätočný dátum vyhlásenia rozsudku / 23.03.2015014 /. Ide nepochybne o preklep, ale táto vada robí rozsudok nulitným.

Pokiaľ ide o aspekty procesného charakteru:

V prvom rade namieta, že dôkazy vykonané pred vznesením obvinenia neboli po vznesení obvinenia zopakované. Obžalovaný namieta, že uznesenie o vznesení obvinenia a poučenie o jeho práve zvoliť si obhajcu mu nebolo nikdy doručené. Treba uviesť, že dôkazy - výsluchy svedkov spojených s advokátskou kanceláriou A. - K. - O. boli vykonané nezákonným spôsobom a súd nemal pri rozhodovaní o meritu veci k týmto dôkazom prihliadnuť.

Svedkovia - najmä advokát P.. A., M. B., F.. B. neboli pozbavení obžalovaným ako klientom tejto advokátskej kancelárie mlčanlivosti v zmysle § 23 a nasl. z .č. 586/2003 Z.z. a § 129 ods. 2 Tr.por.. Má

za to, že jestvuje celý rad sporov medzi uvedenými osobami a obžalovaným, čo môže spochybňovať objektivitu svedkov. Obžalovaný ich ako klient advokátskej kancelárie mlčanlivosti nezbavil, a preto sú uvedené dôkazy ískané nezákonným spôsobom a súd na tieto nemôže prihliadať. To platí aj pri zohľadnení ust. § 129 ods. 3 Tr. por., pretože ak P. A. dospel k záveru, že obžalovaný pripravuje spáchanie obzvlášť závažného zločinu podvodu, bol povinný neodkladne vykonať oznámenie justičným orgánom. To nevykonal a za svoju pasivitu neznáša žiadnu zodpovednosť / nebolo mu vznesené obvinenie/. Teda natíska sa tu logický právny záver, že ak nenesie zodpovednosť za neoznámenie trestného činu, žiadny trestný čin sa nepripravoval a teda bol viazaný mlčanlivosťou k osobe a konaniu obžalovaného a nemohol vo veci vypovedať. Ak vypovedal, je jeho výpoveď ako dôkaz nepoužiteľná, pretože bola získaná v rozpore so zákonom. / Iná by bola situácia, ak by bol za neoznámenie trestného činu trestne stíhaný potom treba vychádzať z premisy, že orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že neprekazil trestný čin a neoznámil ho.

Potom by išlo o trestný čin, na ktorý sa nevzťahuje povinnosť mlčanlivosti. Iný výklad vyššie uvedených ustanovení by založil prax, že záväzok advokáta ohľadne mlčanlivosti sa vzťahuje iba na trestné činy s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov, alebo niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti / § 341 Tr. zák. /.

Rovnaká situácia je u svedkov M. B. a F. F. B., ktorý prehral rad sporov na občianskoprávných súdoch, ktoré sám inicioval spoločne s P. M. A. voči obžalovanému, pričom súd ich vzájomné - podporné výpovede (P. M. A., M. B., F. B.) odmietol a pri rozhodovaní vo veci sa neprihliadal (dôkaz : právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava 5 č.k. 8C 351/2007 zo dňa 18.10.2011 o zaplatenie neodôvodnenej pohľadávky v sume 3.385,31 € s prísl. za nekvalifikované právne služby advokátom P., M. A., potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co 12/2012-369 zo dňa 9.7.2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 7Cdo 54/2014 zo dňa 28. januára 2015 - ktorý dovolanie P. M. A. odmietol s odôvodnením, že Okresný súd Bratislava 5 na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ (P. M. A.) nebol dobromyseľný voči F. D. P. Q.. Nepostupoval ako advokát pri zastupovaní odporcu s potrebnou odbornou starostlivosťou, o vec sa nezaujímal, nepodnikol kroky potrebné k overeniu, či a kedy bola žaloba vypracovaná P. M. A., F. M. B. a M. B. na súd doručená a z toho dôvodu súd určil, že odporca (F. D. P. Q.) nemá povinnosť poskytnúť navrhovateľovi (P. M. A.) ako jeho právnenému zástupcovi za poskytnuté právne služby odmenu. Obdobne bol neúspešný aj advokát F. F. B. voči F. D. P. Q. a to v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod č.k. 5C 1010/2008, riešené aj cestou Ústavného súdu SR - Nález č.k II. ÚS 832/2014-35 zo dňa 6. mája 2015 v prospech F. D. P. Q. a následne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva - st. č. 62656/13 vo veci sťažovateľa F. D. P. Q. p. Slovenská republika, keď bol F. D. P. Q. dňa 21.05.2015 opätovne úspešný. F. F. B. spor vedený na Okresnom súde Malacky a ním iniciovaný voči F. D. P. Q. o 100.000,- Sk na odvolacom Krajskom súde v Bratislave prehral, následne zobral žalobu späť - tým podľa obžalovaného fakticky uznal že bol v spojení s advokátom P. M. A.. S poukazom na vyššie uvedené obhajoba tvrdí, že povinnosťou okresného súdu bolo zistiť u obžalovaného dopytom, či ich zbavuje mlčanlivosti. Povinnosťou vyššie uvedených svedkov bolo formálne odmietnuť svedeckú výpoveď a bolo na procesnom rozhodnutí súdu, či sú alebo nie sú povinní ako svedkovia vypovedať alebo ich súd tejto povinnosti zbavuje. Rovnaké námietky k postupu súdu uplatňujeme aj v prípade výsluchu svedkyne F. H. - pracovníčky Exekútorského úradu P. P.. Ďalej obhajoba dáva do pozornosti odvolaciemu súdu záväzný právny názor odvolacieho súdu - KS Bratislava vyjadrený v uznesení 1 Tos/1/2015 z 15.1.2015, ktorým uložil prvostupňovému súdu zopakovať všetky jeho úkony vykonané po vznesení námietky zaujatosti obžalovaným voči zákonnému sudcovi, teda po 02.09.2014 - teda svedkov obžaloby F. L. P., F. H. . T. J. , H. V. a P. E. P.. To prvostupňový súd nevykonal.

Pokiaľ ide o vecné argumenty týkajúce sa objektívnej stránky trestného činu a zavinenia obžalovaného obhajoba uvádza nasledovné:

Podstata problému v rozhodnutí o vine či nevine obžalovaného spočíva v objasnení okolností týkajúcich sa splnomocnenia údajne vystaveného obžalovaným advokátskej kancelárii P. A. a spol., na ich úkony vo veď ktoré boli v plnomocnenstve vymedzené na Ministerstvo spravodlivosti SR, náhrada škody spôsobenej súd. Exekut. P. L. P. M a konania obžalovaného a na Zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu. Podľa výpovede svedka L. V. bola zmluva o budúcej zmluve skutočne podpísaná a z jej obsahu vyplýva, že dňa 7.12.2004. Znalecký posudok č. 7/2008 vypracovaný dňa 05.05.2008 znalcom D.. X. pribatým do trestného konania ustálil, že digitálny súbor obsahujúci predmetnú /alebo obdobnú zmluvu/ bol vytvorený neskôr. Znalecký posudok znalca D.. M. P. F. č. XX/XXXX tento posudok

spochybnil a ustálil, že išlo o obraz resp. kópiu súboru a podstata jeho záveru spočíva v tom, že súbor mohol byť vyhotovený v inom čase. Navyše pri zaistení nosičov digitálnych stôp bolo podľa názoru obhajoby prelomené ust. § 90 Tr.por. A to opakovane. Okrem iného podľa obhajoby znalec D.. X. /nemal v rozhodnom období/ Podanie znaleckého posudku v potrebnom odbore formálne kvalifikáciu. Napriek tejto skutočnosti sa súd s touto otázkou v odsudzujúcom rozsudku nevysporiadal a prelomil tak základné ľudské právo obžalovaného na vydanie riadne rozhodnutia súdu /ad judikát NS SR 7 CdO 126/2012, ktorého zásady a vecné argumenty možno aplikovať všeobecne na rozhodnutia súdov/.

Podľa názoru odvolateľa súd nemohol vydať rozsudok bez vykonania dôkazu podstatného významu - pripojením súdneho spisu Okresného súdu Bratislava 1 č.k. 22C 8/2007 , obsahujúceho návrh na náhradu škody voči MS SR a spisu vedeného na Ministerstve spravodlivosti SR k tejto veci vo vzťahu na podanie P. M. A. zo dňa 13.07,2006 s použitím sporného plnomocenstva - absolútne neplatného právneho úkonu. Obžalovaný sa bráni, že žalobu síce napísal, ale osobne nepodal - nedoručil dňa 15.01.2007 na Okresný súd Bratislava 1, pretože nemal originál zmluvy o prevode obchodného podielu. Bez jeho vôle a vedomia žalobu fyzicky podal na súde D.. P. F., pričom súd bez zjavného dôvodu odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obžalovaným - výsluch tohto svedka a svedka D.. R. - porušil jeho právo na obhajobu. Ak bol súbor vyhotovený dodatočne a dátum na zmluve bol antidatovaný - čo tvrdí súd v odsudzujúcom rozsudku, - vytvára to podľa súdu podmienky na preukázanie podvodného úmyslu získať od Ministerstva spravodlivosti SR odškodnenie za pochybenie súdneho exekútora P.. P. a samozrejme marenia spravodlivosti predložením nepravého zmanipulovaného dôkazu. Podľa obhajoby je nepochybné, že zmluva o budúcej zmluve uzatvorená bola. to osvedčuje najmä svedok E. V.. Návrh novej - náhradnej zmluvy mal vyhotoviť P.. M. A. prípadne jeho pracovník - advokátsky koncipient F.. M. B.. Nie je vylúčené, že iba upravovali iný pôvodný text skoršieho dokumentu, alebo sa zapísal čas, kedy sa pôvodný, skôr vyhotovený dokument dostal do počítača F.. M. B.. To sú úvahy, ktoré znalecký posudok D.. M. P. F. č. XX/XXXX pripúšťa. Nebolo však spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázané či na súd ako dôkaz bola doručená autentická zmluva o budúcej zmluve, ktorú účastníci už podpísali. Bez ohľadu na kondíciu spoločnosti V. s.r.o. je podľa obhajoby potrebné j vysporiadať sa s otázkou, za akých okolností bola vypracovaná plná moc na zastupovanie vo veci uplatnenia náhrady škody voči MS SR, kto a ako v tej veci koná a na základe akých skutočností. V prvom rade treba uviesť, že vyššie uvedená plná moc na zastupovanie, ktorú mal vystaviť obžalovaný nejestvuje v originály a je zjavne sfaľšovaná v neprospech obžalovaného. Napokon po formálnej stránke je absolútne neplatná pre nezrozumiteľné vymedzenia predmetu zastupovania k dátumu vystavenia je v nej uvedené - 6.7.2006. D.. Q. ako splnomocniteľ ju však „bianco“ podpísal 7.6.2002 - teda v čase pred pochybením súdneho exekútora P.. P., pred podpísaním zmluvy o budúcej zmluve. Obžalovaný predsa nemohol splnomocniť splnomocnenca na úkony, ktorých právny základ nejestvuje, a o ktorých nikto nemohol mať v tom čase ani potuchy. Z uvedeného vyplýva, že splnomocnenie je nezrozumiteľné, neurčité a teda v zmysle ust § 37, 39 OZ je neplatné a nemôže zakladať žiadne právne účinky. Mimoriadne zaujímavý v tejto súvislosti listinný dôkaz - písomné podané P.. A. na Ministerstve spravodlivosti SR z 13.7.2006, ktorým uplatňuje voči MS SR náhradu škody vo výške 153.102.230 - SK odvolávajúc sa na zmluvu o budúcej zmluve, ktorej originál Ministerstvo spravodlivosti SR nepredložilo - doručil iba kópiu a kópiu sfaľšovaného plnomocenstva s s dvoma rozdielnymi dátumami. Čo činí Príkaznú zmluvu - ergo plnomocnenstvo absolútne neplatným - § 39 Obč. zák. K tomu podľa svedka F.. Z. H. z Ministerstva spravodlivosti SR- svedka obhajoby a ktorého okresný súd odmietol vypočuť a nevyzval ho na originál podania doručeného Min. spravodlivosti SR dňa 13.07.2006, hoc ho evidentne mal v držbe na pojednávaní ako zástupca poškodeného, pripojil fotokópiu zjavne nepravého splnomocnenia, teda uviedol sám Ministerstvo spravodlivosti SR do omylu, konal v rozpore s ust § 18 ods. 2 Zákona o advokácii.

Nevypočutím svedka obhajoby F.. Z. H. z Ministerstva spravodlivosti SR, ktorý na nedostatočne zistený stanový stav veci vyšetrovateľmi PZ, upozornil obžalovaného písomne v mesiaci august 2014 do ÚVV Bratislava, odmietnutie súdu vyzvať svedka obhajoby F.. N. H. k vydaniu tohto dôkazu pre potreby trestného konania je podľa obžalovaného hrubým porušením práva rovnosti zbraní a zásadným a závažným porušením práva na obhajobu obžalovaného. Teda postupom okresného súdu došlo k porušeniu § 6 ods. 1. ods. 3 písm. c, d Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení podľa čl. 46 ods. 1 , čl. 47 ods. 3 , čl. 48 ods. 2 , čl. 50 ods. 3 ústavy SR a to v neprospech obžalovaného. Rozhodujúcim argumentom obhajoby je, že Ministerstvo spravodlivosti SR konaní o predbežnom prejednaní nároku na náhradu škody podľa § 15 a nasl. zak. Č. 514/2003 Z. z nemohlo byť uvedené do omylu z dôvodu režimu prejednávacej zásady pri posudzovaní dôvodnosti

uplatneného nároku. Absentuje tu a objektívna aj subjektívna stránka trestného činu. Obžalovaný sa ani len nepokúsil uviesť Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 13.07.2006 do omylu, nedoručil podanie na Ministerstvo spravodlivosti SR do podateľne, vyšetrovateľa PZ a ani okresný súd túto skutočnosť nepreverovali zaistením knihy návštev zapisovaných v rozhodnom období policajtami / ochrankou Ministerstva spravodlivosti SR. Z uvedeného vyplýva nie nelogický a nepodložený záver, že tretia osoba odlišná od obžalovaného na základe sfaľovanej plnej moci uplatnila listom z 13.7.2006 voči MS SR nárok na náhradu škody jej prejednaním a neskôr na podklade takýchto listín iná tretia osoba bez vedomia a vôle obžalovaného žalobný návrh doručila na Okresný súd Bratislava I, prikladajúc iba fotokópiu údajne nepravej zmluvy o budúcej zmluve.

Obhajoba tým argumentáciou a contrario dôvodí, že:

- nebolo nespochybniteľne preukázané, že obžalovaný vyhotovil splnomocnenie z 6.7.2006 obsahujúce jeho podpis už z 7.6.2002, resp. z povahy listiny vyplýva, že ho nevyhotovil, nie je na ňom vlastnoručné písmo obžalovaného ale inej osoby
- nebolo nespochybniteľne preukázané, že zmluva o budúcej zmluve na predaj obchodného podielu V. s.r.o. bola pravou zmluvou, ktorú účastníci v nej uvedení uzatvorili,
- nebolo nespochybniteľne preukázané, že uplatnenie náhrady škody- jej prejednanie titulom listu P.. A. z 13.7.2006, bolo vykonané obžalovaným, alebo z vôle obžalovaného a na jej právnom základe,
- nebolo nespochybniteľne preukázané, že uplatnenie náhrady škody žalobou podanou na OS Bratislava 1 bolo vykonané obžalovaným, alebo z vôle obžalovaného a na jej právnom základe.

Záverom podľa názoru obhajoby nebolo jednoznačne a nespochybniteľne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora a preto navrhuje odvolaciemu súdu aby zrušil napadnutý rozsudok v celosti a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, prípade pre spomenuté procesné vady rozsudok zrušil v celosti a vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.04.2016 okrem vyššie uvedeného obžalovaný uviedol, že výslovne uvádza, že P.. F. A. nikdy nemieni zbaviť mlčanlivosti ohľadne skutočností, ktoré sú predmetom trestného konania.

Obhajca obžalovaného P.. G. navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodený.

Zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného vyjadrenia doručeného súdu prvého stupňa, považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto podľa § 319 Tr. por. toto navrhuje zamietnuť.

Obžalovaný D.. Bc. P. Q. ďalej uviedol, že je v celom rozsahu nevinný a preto navrhuje, aby bol oslobodený.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného Ing. Bc. P. Q. je dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 129 ods. 2 Tr. por. svedok nesmie byť vypočúvaný ani vtedy, keby svojou výpoveďou porušil zákonom alebo medzinárodnou zmluvou uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti okrem prípadu, že by bol od tejto povinnosti oslobodený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť.

Podľa § 129 ods. 3 Tr. por. zákaz výsluchu podľa odseku 2 sa nevzťahuje na svedeckú povinnosť týkajúcu sa trestného činu, ktorý má svedok povinnosť prekaziť podľa Trestného zákona.

Podľa § 23 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o advokácii) znie:

(1) Advokát je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, ak osobitný predpis na úseku predchádzania a odhaľovania legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu^{13a}) neustanovuje inak.

(2) Pozbaviť advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže klient a po smrti či zániku klienta iba jeho právny nástupca. Ak má klient viac právnych nástupcov, na účinné pozbavenie advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť sa vyžaduje súhlasný prejav vôle všetkých právnych nástupcov klienta. Súhlas musí mať písomnú formu.

(3) Advokát je povinný zachovávať mlčanlivosť aj v prípade, ak ho klient alebo všetci jeho právni nástupcovia pozbavia tejto povinnosti, ak usúdi, že pozbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť je v neprospech klienta.

(4) Advokát nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť voči osobe, ktorú poveruje vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ak je táto osoba sama povinná zachovávať mlčanlivosť podľa osobitných predpisov.

(5) Advokát nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť v konaní pred súdom alebo iným orgánom, ak predmetom konania je spor medzi ním a klientom alebo jeho právnym nástupcom.

(6) Advokát sa nemôže dovolávať povinnosti zachovávať mlčanlivosť v disciplinárnom konaní podľa tohto zákona. Podrobnosti určí disciplinárny poriadok komory.

(7) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť trvá aj počas pozastavenia výkonu advokácie, ako aj po vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov.

(8) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa rovnako vzťahuje na

a) zamestnancov advokáta, zamestnancov verejnej obchodnej spoločnosti, zamestnancov komanditnej spoločnosti alebo zamestnancov spoločnosti s ručením obmedzeným,

b) iné osoby, ktoré sa v tejto súvislosti podieľajú na poskytovaní právnych služieb,

c) členov orgánov komory a jej zamestnancov (§ 66 ods. 4)

(9) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa nevzťahuje na prípad, ak ide o zákonom uloženú povinnosť prekaziť spáchanie trestného činu.

(10) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa osobitného predpisu nie je týmto zákonom dotknutá.

Úvodom odvolací súd, po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa vykonal vo veci na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, avšak vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho napokon vyvodil nesprávny záver o vine obžalovaného D.. F.. P. Q.. Súd I. stupňa totiž pri svojich dôkazno - hodnotiacich úvahách ohľadne viny obžalovaného vychádzal predovšetkým z nezákonne zaobstaraných dôkazov a to na základe nasledujúcich skutočností:

Ako zhodne vypovedal samotný obžalovaný F.. D.. P. Q., tak aj svedok P.. F. A., medzi nimi bol vzťah klient a advokát. Svedok P.. F. A. totiž v čase spáchania skutku vykonával povolanie advokáta a bol riadne zapísaný v zozname advokátov a obžalovaný F.. D.. P. Q. bol jeho klientom v rôznych občiansko-právnych veciach, v ktorých ho svedok P.. F. A. zastupoval.

Totožný vzťah (pomer) klienta a advokáta bol daný medzi oboma vyššie špecifikovanými osobami aj v danej prejednávanej trestnej veci, ktorá je predmetom tohto konania. Z výpovedí svedka P. F. A. totiž jednoznačne vyplýva, že obžalovaný F. D. P. Q. prišiel do jeho kancelárie v mesiaci jún 2006, v priestoroch ktorej bola dňa 22.06.2006 dodatočne vypracovaná na základe pokynov obžalovaná predmetná sporná vyššie uvedená zmluva.

Možno teda konštatovať, že svedok P. F. A. sa o ním uvádzaných skutočnostiach nelegálnej činnosti svojho klienta Bc. D. Q., jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dozvedel ako advokát (právny zástupca) obžalovaného F. D. P. Q. a to práve v súvislosti so spracovaním predmetnej zmluvy o budúcej zmluve na prevod obchodných podielov a prejednaním vzniknutej škody s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, inak sa tieto skutočnosti dozvedieť ani nemohol.

Trestnom konaní môže byť advokát vypočutý ako svedok, pričom na výzvu sa musí dostaviť pred orgán činný v trestnom konaní alebo súd. Následne ho orgán činný v trestnom konaní alebo súd poučí o jeho právach a povinnostiach ako svedka po tom, čo ho informuje o veci, v ktorej má vypovedať ako a svedok a o okruhu skutočností, na ktoré má ako svedok vypovedať. Následne je povinnosťou advokáta informovať príslušný orgán tom, či v danom prípade a v akom rozsahu platí povinnosť zachovávať mlčanlivosť advokáta o informáciách, ktoré má poskytnúť ako svedok.

Na povinnosť zachovávať mlčanlivosť advokáta ako prekážku jeho výsluchu musí prihliadať vypočúvajúci z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či advokát chce alebo nechce ako svedok vypovedať. Je to upravené v ustanovení § 129 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého svedok nesmie byť vypočúvaný vtedy, ak by svojou výpoveďou porušil zákonom uloženú povinnosť mlčanlivosti. Zákon zároveň určil výnimky a to ak by bol takýto advokát od povinnosti zachovávať mlčanlivosť oslobodený.

Čo sa týka samotných výpovedí svedka JUDr. F. A., odvolací súd poukazuje na mimoriadne dôležitú skutočnosť a to, že na výsluch tohto svedka, ktorý ako advokát zastupoval D. Bc. P. Q., bolo potrebné pozbaviť svedka od povinnosti mlčanlivosti.

Zákon o advokácii ustanovuje povinnosť mlčanlivosti nielen vo vzťahu ku skutočnostiam, o ktorých sa advokát dozvedel „pri výkone advokácie“, ale uvedený zákon v ustanovení § 23 ods. 1 citovaného zákona povinnosť mlčanlivosti vzťahuje aj na všetky ďalšie skutočnosti, o ktorých sa advokát dozvedel „v súvislosti s výkonom advokácie“, z čoho jednoznačne vyplýva, že aplikačný záber tohto ustanovenia (formulácie) je teda širší.

V ďalšom bolo potrebné skúmať, či svedok P. F. A. ako advokát a právny zástupca obžalovaného, mohol postupovať podľa § 129 ods. 3 Tr. por., t.j. či mohol vypovedať v procesnom postavení svedka v snahe prekaziť spáchanie trestného činu.

Podľa § 23 ods. 9 zákona o advokácii umožňuje prelomenie povinnosti mlčanlivosti a to ak sa týka trestného činu neprekazenia trestného činu podľa § 341 Trestného zákona.

Podľa § 341 ods. 1 Tr. zák. kto sa hodnoverným spôsobom dozvie, že iný pripravuje alebo pácha zločin, na ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov alebo niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti a spáchanie alebo dokončenie takého zločinu alebo trestného činu neprekazí osobne alebo prostredníctvom inej spôsobilej osoby alebo príslušného orgánu, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Obžalovaný F. D. P. Q. podľa vyššie uvedenej obžaloby sa mal dopustiť dvoch trestných činov a to:

1/ pokusu obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. v bode 1/ obžaloby,

2/ zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. v bode 2/ obžaloby.

Ad 1/. Pri zločine obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. je trestná sadzba daná rozpätím 10 až 15 rokov, z čoho vyplýva, že spĺňa podmienku určenú v § 341 ods. 1 Tr. zák., ktorý jednoznačne určuje, že musí ísť o zločin na ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 10 rokov.

V tejto súvislosti je však potrebné poukázať na ďalšiu kumulatívnu podmienku určenú v § 341 ods. 1 Tr. zák. Musí by ísť o prípad, keď iná osoba pripravuje alebo pácha niektorý z vyššie špecifikovaných trestných činov uvedených v § 341 ods. 1 Tr. zák. Inými slovami povedané, takto určený trestný čin nebol inou osobou ešte vôbec spáchaný, t.j. sa pripravuje a jeho spáchanie možno prekaziť, a to aj včasným oznámením, t.j. trestná činnosť sa v čase oznámenia ešte stále pácha, teda nebola ešte dokonaná, skončená.

Odvolací súd poukazuje na mimoriadne podstatnú skutočnosť a to, že pokus obzvlášť závažného zločinu pod bodom 1/ obžaloby bol dokonaný dňa 13.07.2006, kedy obžalovaný Mgr. D.. P. Q. podal na Ministerstvo spravodlivosti SR návrh v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na náhradu škody vo výške 5.082.063,-€. Skutočnosť, že Ministerstvo spravodlivosti SR takýto návrh neakceptovalo a tomuto nevyhovelo, nemá žiaden vplyv na dokonanie predmetného obzvlášť závažného zločinu, pretože práve na základe uvedeného postoja bola predmetná trestná činnosť žalovaná iba v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva, že advokát P. F. A. podal podnet na začatie trestného stíhania v súvislosti s prejednávanou trestnou činnosťou až dňa 16.05.2007, t.j. dávno potom, ako bol obzvlášť závažný zločin dokonaný, čo bolo dňa 13.07.2006.

Inými slovami povedané, prekaziť trestnú činnosť možno len za situácie, ak sa táto pripravuje alebo ak je páchaná. Trestnú činnosť nie je možné však nikdy prekaziť jej oznámením, ak už je táto dokonaná. Advokát P. F. A. mal poslednú možnosť prekaziť vyššie uvedenú trestnú činnosť najneskôr do podania špecifikovaného návrhu, potom už nie, pričom ide o prekluzívne ustanovenie.

Vyššie označená výnimka z povinnosti zachovávanía mlčanlivosti advokáta (na rozdiel od zákonom uloženaj povinnosti prekaziť trestný čin) sa netýka zákonom uloženaj povinnosti oznámiť trestný čin - tu ide o trestný čin neoznámenia trestného činu podľa § 340 Tr. zákona. Ak teda ide o zákonom určený trestný čin, ktorý už bol inou osobou spáchaný, advokát je viazaný povinnosťou mlčanlivosti, ak sa o spáchaní činu dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie.

Zjednodušene povedané, dotknutá výnimka sa v prejednávanej veci neuplatní, nakoľko nejde o možnosť prekaziť spáchanie trestného činu (na ktorý sa výnimka vzťahuje). Na povinnosť oznámiť už spáchaný trestný čin sa výnimka z povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť nevzťahuje, v prejednávanej veci sa teda ani v tejto súvislosti neuplatní a advokát je povinný zachovávať mlčanlivosť.

JUDr. F. A. teda nenaplnil zákonné podmienky určené v § 23 ods. 9 zákona o advokácii a teda nemohol v predmetnej veci učiniť ani oznámenie a ani vypovedať ako svedok. Ak sa ako advokát dozvedel o trestnej činnosti svojho klienta a túto oznámil až po dokonaní predmetnej trestnej činnosti, je v zmysle § 23 ods. 1 zákona o advokácii viazaný mlčanlivosťou, ktorú možno prelomiť len jej zbavením zo strany klienta. Odvolací súd ďalej skúmal, či uvedený obzvlášť závažný zločin nie je uvedený ako niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona. V treťom oddieli ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona sú uvedené trestné činy prijímania úplatku podľa §§ 328, 329 a 330 Tr. zák., trestné činy podplácania podľa §§ 332, 333 a 334 Tr. zák., trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 Tr. zák., trestný čin volebnej korupcie podľa § 336a Tr. zák. a napokon trestný čin športovej korupcie podľa § 336b Tr. zák. Ani jeden z týchto vymenovaných trestných činov však nie je možné aplikovať na tento prejednaný prípad.

Odvolací súd v ďalšom skúmal, či nebolo možné aplikovať ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o advokácii a zistil, že v danom prejednanom prípade trestná činnosť obžalovaného F.. D.. P. Q. nespadá pod zákon č. 297/2008 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu.

Taktiež nie je možné aplikovať ustanovenie § 23 ods. 5 zákona o advokácii, pretože v prejednávanej trestnej veci nejde o konanie, ktorého predmetom je spor medzi P. F. A. ako advokátom na jednej strane a obžalovaným F. D. P. Q. ako jeho klientom na strane druhej.

Odvolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovenia § 23 ods. 6 zákona o advokácii a zistil, že predmetom tohto konania nie je disciplinárne konanie podľa zákona o advokácii.

Ad 2/. Pri zločine marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je trestná sadzba daná rozpätím 3 až 8 rokov, z čoho vyplýva, že v danom prípade nie je splnená podmienka určená v § 341 ods. 1 Tr. zák., ktorý jednoznačne určuje, že musí ísť o zločin na ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov.

Navyše odvolací súd dodáva, že i keby horná hranica trestnej sadzby dosahovala hranicu 10 rokov, trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., je dokonaný predložením sfaľšovaného alebo pozmeneného dôkazu súdu alebo orgánu činnému v konkrétnom trestnom konaní na účel, aby sa použil ako pravý, a to bez ohľadu na to, či sa v ďalšom konaní tento dôkaz vykonal (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 17/2016).

Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že obžalovaný F. D. P. Q. predložil sfaľšovaný dôkaz súdu dňa 15.01.2007, kedy podal návrh na Okresný súd Bratislava I. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva, že advokát P. F. A. podal podnet na začatie trestného stíhania v súvislosti s prejednanou trestnou činnosťou až dňa 16.05.2007, t.j. dávno potom, ako bol zločin dokonaný, čo bolo dňa 15.01.2007.

Odvolací súd aj pod bodom 2/ skúmal, či uvedený zločin nie je uvedený ako niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona. V treťom oddieli ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona sú uvedené trestné činy prijímania úplatku podľa §§ 328, 329 a 330 Tr. zák., trestné činy podplácania podľa §§ 332, 333 a 334 Tr. zák., trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 Tr. zák., trestný čin volebnej korupcie podľa § 336a Tr. zák. a napokon trestný čin športovej korupcie podľa § 336b Tr. zák. Ani jeden z týchto vymenovaných trestných činov však nie je možné aplikovať na tento prejednaný prípad.

Odvolací súd v ďalšom skúmal, či nebolo možné aplikovať ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o advokácii a zistil, že v danom prejednanom prípade trestná činnosť obžalovaného F. D. P. Q. nespadá pod zákon č. 297/2008 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu.

Taktiež nie je možné aplikovať ustanovenie § 23 ods. 5 zákona o advokácii, pretože v prejednávanej trestnej veci nejde o konanie, ktorého predmetom je spor medzi P. F. A. ako advokátom na jednej strane a obžalovaným F. D. P. Q. ako jeho klientom na strane druhej.

Odvolací súd napokon skúmal možnosť aplikácie ustanovenia § 23 ods. 6 zákona o advokácii a zistil, že predmetom tohto konania nie je disciplinárne konanie podľa zákona o advokácii.

Odvolací súd teda konštatuje, že advokát P. F. A. ani ako oznamovateľ a ani ako svedok nespĺňal zákonom predpísané podmienky, ktoré by mu umožňovali nerešpektovanie povinnosti zachovať mlčanlivosť podľa § 23 ods. 1 zákona o advokácii a preto je jeho podanie zo dňa 16.05.2007, ako aj všetky jeho ďalšie výpovede v procesnom postavení svedka nezákonné a teda v konečnom dôsledku procesne nepoužiteľné.

V súvislosti s vyššie uvedeným je taktiež potrebné poukázať na ďalšie podstatné dôkazy, na ktorých vybudoval súd I. stupňa svoje rozhodnutie, a to výpoveď svedka F. F. B. na ktorého sa taktiež vzťahuje povinnosť mlčanlivosti v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Tento záver vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 8 písm. a/ zákona o advokácii, z ktorého vyplýva, že povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa vzťahuje aj na zamestnancov advokáta, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že F. F. B. bol v tom čase advokátsky koncipient advokáta P. F. A..

Povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa nevzťahuje len na samotnú výpoveď takejto osoby, ale vzťahuje sa aj na všetky ostatné listiny, podklady, resp. elektronické súbory, pokiaľ boli vytvorené výlučne na základe pokynov klienta a súvisia s prejednávanou vecou.

V danom prípade ide predovšetkým o textový súbor s názvom „Prevod obchodného podielu“ nachádzajúci sa v prenosnom počítači (notebooku) zn. HP v Advokátskej kancelárii P. A., ktorý používa advokátsky koncipient F. F. B., ktorého obsahom je „Zmluva o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu spoločnosti V. PRH. Q. s.r.o. medzi budúcim predávajúcim D. P. Q. a budúcim nadobúdateľom spoločnosťou V. spol. s.r.o.“.

Vyššie špecifikované dôkazy sú preto od samého počiatku získané nezákonným spôsobom a preto v ďalšom nebolo možné na tieto prihliaďnúť ako na procesne použiteľné dôkazy. Ide pritom o jediné usvedčujúce dôkazy, ktorých vyradenie z dôvodu ich nezákonného získania má v ďalšom fatálny vplyv na celú dôkaznú situáciu.

Krajský súd dospel ku takému výkladu aj v súlade s princípom opakovane zdôrazňovaným v judikatúre Najvyššieho súdu SR (R 53/2013 Zbierky), ako Ústavného súdu Slovenskej republiky a spočívajúcim v prednosti takej interpretácie normy z oblasti základných ľudských, iných ústavných a na ne nadväzujúcich zákonných práv, ktorý je pre dotknutú osobu priaznivejší.

Ide však o prekonateľnú právnu prekážku, a to pozbavením povinnosti mlčanlivosti klientom v zmysle § 23 ods. 2 zákona o advokácii a § 129 ods. 2 Tr. por. V tomto smere však odvolací súd poznamenáva, že i keby bolo dodatočne zabezpečené zbavenie mlčanlivosti zo strany obžalovaného, toto v žiadnom prípade neplatí spätne, t.j. retrospektívne, ale výlučne len do budúcnosti, takže takto zabezpečeným zbavením mlčanlivosti nie je možné spätne konvalidovať konštatovanú nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť špecifikovaného dôkazného materiálu.

Odvolací súd preto zabezpečil vyjadrenie obžalovaného F. D. P. Q., ktorý najskôr písomne uviedol, že nezbavil mlčanlivosti P. F. A. a na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 21.04.2016 výslovne prehlásil, že tohto nikdy nemieni zbaviť mlčanlivosti ohľadom skutočností, ktoré sú predmetom tohto konania.

S poukazom na vyššie špecifikované prehlásenia obžalovaného F. D. P. Q. už nie je možné žiadnym iným spôsobom skonvalidovať popísaný nedostatok spočívajúci v nezbavení povinnosti mlčanlivosti zo strany obžalovaného a teda ani odstrániť nezákonnosť takto získaného dôkazného materiálu.

Súd I. stupňa teda pochybil, keď v danom prejednávacom prípade postupoval tak, že obžalovaného F. D. P. Q. uznal za vinného z pokusu obzvlášť závažného zločinu podvodu (v bode 1) podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., a zločinu marenia spravodlivosti (v bode 2) podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože svoje rozhodnutie postavil na základe nezákonne získaných dôkazov, podrobne uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Odvolací súd nepovažuje za potrebné sa zaoberať ostatnými odvolacími dôvodmi uvedenými obžalovaným F. D. P. Q. v jeho písomných podaniach, nakoľko tieto v nadväznosti na už uvedené skutočnosti a úvahy odvolacieho súdu možno považovať za bezpredmetné.

Vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy viedli napokon odvolací súd k tomu, že podľa § 321 ods. 1 písm. d./ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom podľa § 322 písm. b/ Tr. por. obžalovaného F. D. P. oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

To sú dôvody, na základe ktorých odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.